

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jus Canonicum Ad Libros V. Decretalium Gregorii IX.

Huth, Adam

Augustæ Vindelicorum, 1732

15. De frigidis & maleficiatis, & impotentia coeundi

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63433](#)

Resp. 3. Non semper incestuosus, seu cognatus, sed etiam consanguineam uxoris suæ privateni jure tendi debitum. 1. Si ignoravit esse consanguineam, vel scivit quidem, nescivit tamen, etiam primo & secundo gradu, quia cum tunc non commiserit incestum, nec pœnam incurrire dicere est. 2. Juxta Tambur. Bonac. Sporer. Pickelius, sicutatur à privatione petendi debitum, quia si quidem à se cognitam esse uxoris suæ consanguineam, ignoravit tamen, hanc privationem iure annexam huic debito; quia quatenus dimentum affinitatis respectu uxoris proprii privativum juris quæsiti, & consequenter ab ignorantie non incurritur. 3. Si per tantam conjux fuit cognita, vel per metumque à consanguineo mariti; quia Lex Ecclesiæ per quam haec pœna inducta, non videtur ad peccanti imposita.

TITULUS XV.

De Frigidis, & Maleficiatis, & impunitiâ coëundi.

Q. I. *Impotentia quid sit & quotuplex?*

Impotentia propriè talis, quæ sit impedimentum dirimens, est inhabilitas ad copulam carnalem perfectam: est vel *naturalis*, dum provenit ex defectu ipsius naturæ, & quasi congenita est homini; vel *accidentalis*, dum provenit à causa aliquâ extrinsecâ & accidentariâ, v. g. morte, tristitia, &c.

maleficio, castratione. Utraque vel est *absoluta* respectu omnium, vel *respectiva* respectu unius. Si impotentia sine peccato, aut sine gravi periculo mortis, citra miraculum per media ordinaria & licita, eaque naturalia vel spiritualia tolli potest, *temporalis* dicitur; sin secus, *perpetua*.

Q. 2. An & qualis impotentia dirimat matrimonium? *Resp. 1.* Impotentia perpetua & absoluta si præcedat matrimonium, dirimit illud jure naturæ, sive fuerit à contrahentibus cognita, sive ignorata; non tamen superveniens matrimonio etiam rato tantum, illud dirimit. *c. 1. b. t.* Ratio primi; quia est de essentia matrimonii, ut conjuges fieri possint una caro; quod fieri nequit, dum absolutè & perpetuò inepti sunt ad copulam. Ratio secundi; quia matrimonium etiam ratum dissolvi nequit, nisi per Professionem vel dispensationem S. Pontificis.

Resp. 2. Impotentia respectiva perpetua est impedimentum dirimens matrimonii contrahendi cum ea persona, respectu cuius est, non autem cum aliis; quia respectu illius quidem personæ impossibilis est actus conjugalis, non respectu aliarum.

Resp. 3. Si temporalis tantum impotentia sit, quæ per media licita & ordinaria, sive spiritualia sive naturalia tolli potest, non dirimitur matrimonium subsequens, cum tales non sint absolutè impotentes ad actum conjugalem.

Q. 3. Quinam in specie sint impotentes, ut matrimonium contrahere non possint, & qui non?

E 4 *Resp.*

Resp. 1. Invalidè contrahunt matrimonium peti-
dones sive eunuchi utroque testiculo orbi-
claravit propriâ Bullâ Sixtus V. anno 1587. q.
si tamen talis impotentia effundendi ven-
men, quæ est impotentia ad generandum
exte-
sè, superveniret matrimonio, non impedi-
tationem & redditionem debiti, cùm id per-
dens contingat: Si impotentia coëundi sup-
niret, nullo modo foret licitum, uti copul-

Resp. 2. Non sunt impotentes, sed possunt
trahere matrimonium steriles, idque valde
citatè. Ratio; quia possunt habere veram
lam, de se ad generationem prolixi sufficien-
Deinde senes in quacunque ætate, modiciorum
Medicorum & arte juvari possint ad copulam
habet usus & praxis Ecclesiæ. 3. Infirmi
culo mortis constituti, licet enim tales
virium impedianter, retinent tamen potest
coëndi, quæ vi morbi non presumuntur
Etia. 4. Hermaphroditi secundum sexum
prævalet: &c.

Q. 4. An conjuges in casu impotentia posse
separare, & an ad hoc requiratur authoritas
dicis? *Resp. 1.* Si impotentia antecellerit, in
perpetua, & conjugibus (qui putantur
sunt) certa, non tamen publicè notoria, posse
quidem cohabitare ut frater & soror seculo
riculo incontinentiæ, tactuum &c. quod per-
lum rarissimè abest; non tamen tenentur
possunt quoconque velint tempore separatione
petere.

petere. c. 5. 6. fin. h. t. quia matrimonium est nullum, non itaque obligatorium.

Resp. 2. Ad separationem faciendam requiritur authoritas judicis & probatio legitima pro foro externo. c. 3. de divortiis. ne oriatur scandala, fraudes, collusiones conjugum. Ne incautos & vitiosè curiosos scandalizemus, omittimus reliqua ab aliis hic solita tractari.

TITULUS XVI.

De matrimonio contracto contra interdictum Ecclesiæ.

Q. 1. Quænam sint impedimenta matrimonii impudentia tantum? *Resp.* Enumerata ea sunt in tit. 1. §. 3. & sunt sublatis reliquis ista 4. Tempus feriatum, interdictum Ecclesiæ, sponsalia de futuro, nondum soluta; de quibus in tit. 1. Votum scil. simplex castitatis perpetuae, ingrediendi Religionem, suscipiendo sacros Ordines, vel matrimonii nunquam ineundi: quæ vota, quia è diametro repugnant statui matrimoniali, ponunt impedimentum impediens, non tamen dirimens, ut dictum tit. 6.

Q. 2. Quod impedimentum importet tempus feriatum? *Resp.* Tempus feriatum vel feriarum jure novo Trid. sess. 24. de matrim. c. 10. est ab Adventu Domini usque ad Epiphaniam, & à fe-